

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 343.72

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helvszám

Szerző: H. F.

Cím: A gölya-utcai hadijósda.

Forrás:

Esti Ujság

Sp.

917. I. II.

(Hely)

(Oldal)

A gölya-utcai hadijósda

A Józsefváros szenzációja — Aki a múltba lát és a jövőbe néz — Két koronáért ad hitet a katonákról

(Saját tudósítónkól) A külső Józsefvárosban, ahol legnagyobb a szükség, ahol szegény emberek panasztól hangosak a piszkos bérkaszárnnyak, szájról-szájra adják egy öreg jósnő nevét és címét. Naiv kis cselédek, hiszékeny varró-lányok, fanatikus öreg bakák legendákat mesélnek egy gölya-utcai hadijósdaról, ahol mindent tudnak és mindent megmondanak. Olcsó pénzért elárulja a régóta működő jósnő, hogy mi van a hadbavonult kedvessel, vagy a fogságban kihalódó szegény fiúval, akiről már hosszú idő óta nem hallottak. A Józsefvárosban köztudomású, hogy szegény emberek utolsó reménye, megnyugtató menedéke lett ez a jóshely, ahol színes, biztató szavakat, kábitó hazugságokat kapnak az odafordulók.

A jósnőnél

A Gölya-utca 31. sz. házban, a földszinti 11-es lakásban van a jósnő, özvegy Döttiling Sándorné. Udvari szoba a jósdá, tiszta helyiség, a falakon régi, elárgult arcképek, a szoba közepén fényezett asztal, előtte egy szalon-garburából kiselejtezett, kopott, háványkék díván, ezzel szembe a karosszék: a jósnő trónusa.

Hárman indulunk el a jósnőhöz: egy fiatal uriaszony, aki szívesen vál-

lakozott arra, hogy mint „boldogtalan öregasszony” kér információt „katonavölegéméről”, akiről hat hónap óta hírt sem hallott; a fiatal asszony férje és e sorok írója.

„Én a múltba látok...”

A jósnőt a sötét konyhában találjuk. Hegvetett ágyon fekvő — valószínűleg beteg — asszony mellett ül. Amikor belépünk hozzá, bizalmatlanul néz ránk. — A völegényenről szeretnék tudni — mondja kísérőm, — hat hónapja nem írt már, minden kutatásunk és fáradságunk hiábavaló, hogy valakit megtudjunk róla.

A misztikus, bő fekete ruhába öltözött, ráncosképű öregasszony, akinek fején gyászszalaggal átkötött fekete főkötő van, bevezet a jósdába, ahol legelőször is azt kérdezi, kinek az ajánlata jöttünk ide, „mert ez nagyon fontos”.

— Nagy Lászlóné, a Lujza-utcából ajánlott, — mondjuk, — tőle hallottuk, hogy itt mindent tudnak az eltűnt katonákról.

— Hát bizony, — feleli az öregasszony — én Isten segítségével a múltba látok és a jövőbe nézek.

Mit mond a csiztó?

A jósnő ezután lehajolt fejével trónusára helyezkedett s az ablakból, ahol kitömött gölya állott, egy csomag egészen friss francia kártyát vett elő.

— Most pedig ossza el három részre a kártyát, de a három leemelt részt

magatélé fordítsa, — mondotta jelentősen a gölya-utcai Pythia. Már látom is: szomorúság, gyász, ez a kártya itt veszedelmet mutat. — Nem az orosz fronton volt utóljára a völegény ur?

(A főg türelmetlenül áll a ház előtt)

— Nem, az orosz fronton! — válaszoltunk.

A hadijósna ezen kissé meglepődött, de azután zavartalanul folytatta:

— A völegény ur, mint a kártyák helyesen mutatják, fogságban van. Azért nem ír. Most már betegséget is látok, de nem halálos. Próbáljuk megegyeszer leemelni. . . Látom, hogy levél van utban, nemsokára itt is lesz, de előzőleg egy kis bosszankodás előzi meg. Ez a másik lap azt mutatja, hogy három nap mulva minden jóra fordul.

A jósnő negyedszer is emeltette a kártyákat, miközben értelmetlen szavakat mormolt, majd nyilvánvaló hazugsággal, a legképtelenebb kijelentéseket tette a férjzett hölgy szegény völegényéről. Legvégül a békéről nyilatkozott:

— Két évvel ezelőt megmondtam már, hogy mikor hal meg Ferenc József. A békéről is azt mondtam, hogy nincs már messze, mert én a jövőt is látom: márciusban vége lesz a vérözönnök.

Két korona jóslási díj átadása után kivezetett hennünket a jósdából, miután meghallotta, hogy a konyhában

kel asszony türelmetlenül érdeklődik utána. Egy pillanat mulva két szegény, hiszékeny asszony után csapódott be a hadijósda ajtaja.

Az elszaporodott hadijósda

A rendőrség figyelmét fel kell hívunk a fővárosban rohamosan elszaporodott hadijósdaakra. Raffinált öregasszonyok jól jövedelmező üzlete ez, zsaróli szegény, hozzátartozójuk után síró, türelmetlen embereknek. Nemsokára a kaszárnnyak környékén és a hadikórházok mellett útik fel már tenyájukat, hanem jól berendezett uriakásban csalogatják áldozataikat. A rendőrség kötelessége, hogy megakadályozza további működésüket.